

מסורת הש"ס

(א) ב"ב מז: ע"ש ב"מ ע"ש:
 כחוצות לו: ע"ש, (ב) קדושין
 כ, א קדושין כ, ע"ש
 (ד) נשם כל הסוגיא מוספתא
 פ"ה"ה (ה) מוספתא פ"ה"ה
 קדושין לו: ע"ש ודף כ'
 לו. ע"ש לקמן עה: עו. ע"ש,
 (ו) נ"א א"ר ידרא, (ח) [נ"ב],
 (ט) בדפוס וזוטרי נ"ר למחוק
 ביצות לפי הקטרוטס ועי'
 רש"ש, (י) צ"ל ומנן לו דינר
 ע"ש קדושין מז, (יא) צ"ל ר"ה

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוֹם ד"ה אִשֶּׁט תְּלוֹי
אִיכָא צִינִיָּהוּ דְלִר"מ וְכו'
וּשְׁמָא אִי הוּא מִסְפָּקָא
לֵן וְכו'. ע"י כּוֹנֵנָתָא
בְּמַהֲרָש"א דְּמִסְפָּקָא לְהו
אִי צִינִי ר"מ חֲמִיכָא אַחַת
מִב' חֲמִיכֹת וְל"ע דְּתַלְמוּד
עֵרוֹן הוּא בְּמַסְכָּת כְּרִיתוֹת
דָּף י"ח ע"ה דְּר"מ לֹא
צִינִי חֲמִיכָא אַחַת מִב'
חֲמִיכֹת וְלע"ג:

מוסף רע"י

ויזכר ודמיוניהו ויהי להו דרבי זורא
 ומשום הכי קרי לא קרנה דרבי יוסא
 מגורשת ואינה מגורשת דקסבר לית
 לה מזוני ואע"ג דר' יוסי דמתני' תנא
 מגורשת ואינה מגורשת תרי תנאי
 ואליבא דרבי יוסי והיינו חכמים
 דברייחא: **במתני'** **מעשה** **בנידן**
 בגמ' ספרי מאי תנא דתנא מעשה:
גמ' **שפתרע** **הע** **קודם** **מתן**
מעות: **והיא סתק** **מנאי** **קדנא** **הוא**
 ובי מקיימא ליה איגלאי מילתא דמשעת
 נתינה גיטא הוי דכל ע"מ מעבשוי
 הוא וע"מ כן דליקיים: **אריבא** **גט**
שני **דלכשתמן** **כבר** **אזל** **ליה** **גיטא:**
שפטע **ידה** **כו'** **קודם** **מתן** **מעות:**
מקיים **תנאים** **ואזיל** **והוו** **קידושיו**
קידושין **מפריע** **ושל** **שני** **אינו** **כלום:**
דלקוצה **קאפי** **הילכך** **מעבשוי**
 קאמר לה משעה שחפץ צה: **אזל**
גט **דלרחוקה** **קאפי** **ומסתמא** **בזקאי**
 הוא מגרשה הילכך לבשתמן קאמר
 וקסבר אדריה והכי מפייענא לה:
לא **כסוף** **למחצעה** **מעותיו** **הילכך**
 לא תריך לה למתלי גיטא בבתן
 מעות ומעבשוי קאמר לה: **ולאחר**
לא **תנשא** **עד** **שסתק** **דדילמא** **לא**
יהבה **וגמלא** **גט** **בטל:** **תנאה** **לפני**
 מותו אינה זקוקה ליבס: **לא** **תנאה**
זקוקה **ליבס** **ולא** **סגי** **לה** **ליתן**
ליורשים: **ומ"ס** **ר"ש:** **לי** **משמע**
 אפילו ליורשים כשאני: **אזל** **דכו"ע**
תנאה **הוי** **ולא** **תלה** **הגט** **בשעת**
 מתן מעות דאי לבשתמן קאמר לה
 גמי דלי ואפילו ליורשי משמע מיהו
 הוה ליה גט לאחר מיתה: **לאומר**
מעבשוי דמי **דה"ק** **מעבשוי** **יחא**
 גט ע"מ שתקיימי התנאי: **לא**
נחלקו **אלא** **במהיום** **ולאחר** **מיתה**
 דרבנן מספקא להו אי תנאה הוי אי
 חזרה הוי ולרבי ודאי תנאה הוי:
 והתניא

ליה גט למפרע משקבלתו
עליה ואנא דאמרי כרבנ

על מנת באומר מעכשיו דר
דרכי יוחנן הכל מודים בא

ה' הימנו גט שני. אם מת
הדבר תלוי עד שימות או
צא עליה פטור דלר' מאיר
נתינה וה"ק לה ה"ז גיטך

וממטא לה כללו של דבר הרי היא כאשתו
לכל דבר אלא שאינה צריכה הימנו גט שני
דברי ר' יהודה ר"מ אומר בעילתה תלויה ר'
יוסי אומר בעילתה ספק וחכ"א מגורשת
ואינה מגורשת ובלבד שימות מאי איכא בין
ר"מ לרבי יוסי אמר רבי יוחנן אשם תלוי
איכא בינייהו לר"מ לא מייתי אשם תלוי ולר'
יוסי מייתי אשם תלוי וחכ"א מגורשת ואינה
מגורשת חכמים היינו רבי יוסי איכא בינייהו
דרבי זירא ⁶ דאמר רבי זירא אמר רבה בר
רמיא אמר שמואל כל מקום שאמרו חכמים
מגורשת ואינה מגורשת בעלה חייב
במוזונותיה: **מתני'** יהרי זה גיטך ע"מ
שתתני לי מאתים זוז הרי זו מגורשת ותתן
ע"מ שתתני לי מיכן ועד שלשים יום אם נתנה
לו בתוך שלשים יום מגורשת ואם לא אינה
מגורשת אמר רבן שמעון בן גמליאל מעשה
בצידן באחד שאמר לאשתו ה"ז גיטך ע"מ
שתתני לי איצטליתי ואבדה איצטליתו ואמרו
חכמים תתן לו את דמיה: **גמ'** מאי ותתן
⁷ רב הונא אמר והיא תתן רב יהודה אמר
לכשתתן מאי בינייהו איכא בינייהו שנתקע
הגט או שאבד רב הונא אמר והיא תתן
יאנה צריכה הימנו גט שני רב יהודה אמר
לכשתתן צריכה הימנו גט שני ותנן גמי גבי
קידושין כי האי גוונא דתנן ⁸ האומר לאשה
הרי את מקודשת לי על מנת שאתן לך
מאתים זוז הרי היא מקודשת ויתן ואיתמר
מאי ויתן רב הונא אמר והוא יתן רב יהודה
אמר לכשיתן מאי בינייהו איכא בינייהו
ישפשטה ידה וקיבלה קידושין מאחר רב
הונא אמר והוא יתן תנאה בעלמא הוא מקיים
תנאיה ואזיל רב יהודה אמר לכשיתן לבי
יהיב לה ואזיל דהוו קידושין השתא לא הוו
קידושין וצריכא דאי אשמעינן גבי קידושין
בהא קאמר רב הונא והוא יתן משום
דלקרובה קאתי אבל גבי גירושין דלחוקה
קאתי אימא מודה ליה לרב יהודה ואי
אשמעינן גבי גירושין בהא קאמר רב הונא
והוא תתן משום דלא כסיף למיתבעה אבל
גבי קידושין דכסיפא למיתבעה אימא מודי
ליה לרב יהודה ואי אשמעינן גבי קידושין

בְּהָא קָאמַר רַב יְהוּדָה
 דְּלֹא כְּסִיף לְמִיתְּבַעָה
 בְּהָא קָאמַר רַב יְהוּדָה
 וּלְקְרוּבָה קֵאֲתִי אִימִי
 עַל מַגַּת שְׁתַּתְּנִי לִי מִזֵּי
 לֹא תִנְשֵׂא עַד שְׁתַּתְּנִי
 וּמַתְּ נִתְּנָה אֵינָה זִקוּם
 אֹמֵר נִתְּנָה לְאִבּוֹי אֵי
 דְּמִר סָבַר לִי וְלֹא לִי
 הוּא תְּיֻבָּתָא דְּרַב יְהוּדָה
 הוּנָא אָמַר רַבִּי כָּל
 דְּרִירָא כִּי הוּיֵינָן בְּבִנְיָ
 פְּלִיגִי רַבָּנָן עֲלֶיהָ כִּי
 עַל מַגַּת כְּאוֹמֵר
 (דְּקוּשִׁין ט:). לֹא נִחְלַק. כְּלוּמַר לֹא
 (ט:).

מי שאחזו פרק שביעי גימטין

עזר.

מז א מ"י פ"ט מהל'
 גירושין הל' יט וע"ש:
מז ב מ"י פרק יח מהל'
 אישות הלכה כה טו"ע
 אה"ע סימן 25 סעיף 3:
מז ג מ"י פ"ח מהלכות
 גירושין הל' א סמג
 עשין נ טו"ע אה"ע סי'
 קמג סעיף א:

מח ד מיי שם הל' כב
טוש"ע שם סעיף 3:
מה' ה ו ד מיי פ"ו מהל'
אישות הלכה י יא סמג
עשין מח טוש"ע אה"ע סי'
לח סעיף ו:

ג' ח ט מ"ח פ"ח מהל'
גירושין הל' א סמג עשין
ג' טוש"ע אה"ע סימן קמג
סעיף ב:
ג' י מ"י שס הל' כב טוש"ע
שס סעיף ג:

גב כ מ"י פ"ו מהל' אישות
הלכה יז ופ"ג מהל' זכייה
הלכה ח [ופ"ב מהל' מכירה
ה"ט] סמג עשין מח טוש"ע
אה"ע ס' לח סעיף ג
טוש"ע חור"מ ס' קלז ס"ו:]

מוסף תוספות

א. שלא יהא נודע ויקפצו עליהם בני אדם לקדשם. מוס' כמזנות ט. ב. אלא אפילו דהוי ספיקא בחד גופא חייב אשם תלוי. ריטב"א. ג. גבי הרי את מקודשת לי לאחר ל' יום. מוס' ה"א"ט.

פסקי רי"ד

[illegible][illegible]

אם ימות במלחמה והא' אמר^י הכא הרי היא כאשת איש לכל דבריה לפי^י ר"מ דקאי אמהיום אם ממי ומיחו ו^י [לפי^י הקונטרס] י"ל שהיו מפרשין צהדיא [שמהיום] תהיה מגורשת אבל קשה לדפילו לפרוש הקונט^י דהכא צדמהיום אם ממי היא מגורשת לאלתר משעת נמינה מ"מ קשה דהא חילו לא נהרג אוריה
היתה צת שבעה איש ועוד קשה דאם לא היה נותן גט אלא על תנאי אם ימות א"כ מאי כל היוצא הלא לא היה צריך תנאי זה אלא למי שאין לו בנים ויש לו אח ומיחו זה י"ל דלאו דווקא נקט אם ימות אלא כלומר אם לא יבא בסקר המלחמה ומסוס עיגונא ונראה לר"מ שהיו כותבין גט גמור בלא שום תנאי צניעא^א וכשהיה חוזר מן המלחמה היה כונסה והיתה צת שבע פנויה והא' דאמר^י בזהבא (ב"מ דף נט.) מוטב שיעול אדם ספק אשת איש ולא יבזין פני חזירו בדברים מנא לן מדוד קרי לה ספק אשת איש אע"ג שהיתה פנויה גמורה לפי שגשעה צניעא ולא היה ידוע לעולם שאלה היא מגורשת אם לאו: **אשם** תלוי **איבא** בינייהו. דלר"מ דאמר צעילתה תלויה לא מיימי אשם תלוי אלא הדבר תלוי ועומד אם מת מאותו חולי מוגרשת אע"כ כתיבה ואם לא מת חיב טעמא ז' ושמא אי הוה מספקא לן אם מת מאותו חולי אם לא היה לר"מ מיימי נמי אשם תלוי:

רבי יוסי אומר בעילתה ספק.
ומציא אשם תלוי ולא צעי ר'
ויזיז חתיכה משתי חתיכות^א וה"ל סבר
בס"פ דשחיטה (כריתות דף כג.):
רב הונא אמר והיא תתן. וכן
הלכה דקיי"ל כרבי דכל האומר
ע"מ כאומר מעכשיו דמי דצפ' קמא
דקידושין (דף ט.) פסקין הלכתא כר"א
לדאמר התקדשי לי במנה^א ונתן לה
מנה חסר דלמאן הרי זו מקודשת
וישלים דלמאן ע"מ דמי כדבר
הונא אמר (י"ב) רב דכל האומר ע"מ
כאומר מעכשיו דמי:

אִכָּלָה בִּנְיִינָהוּ שֶׁפִּשְׁטָהּ יָדָה וּקְבָלָהּ
כו'. וְלַעֲלֹל גְּבִי גִט הוּא
מִנִּי לְמִימֵר נָמִי שֶׁפִּשְׁטָהּ יָדָה כּו' וְהִ"נ
הוּא מִנִּי לְמִימֵר שֶׁנִּקְרַע שֶׁטֶר קִידוּשִׁין
אֲבָל לֹא מִנִּי לְמִימֵר שֶׁנִּתְאָכְלוּ מַעוֹת
שֶׁל קִדּוּשִׁין דִּלְע"ג דִּנְתְּאָכְלוּ מִקּוֹדֶשֶׁת
דְּבִרְשׁוֹת יְדִידָה קָא מִתְאָכְלִי כְּדֹאמְרִין
צִרִּים הָאֹמֵר (קִדּוּשִׁין 97 ע.) א'
אֲדִמְפִּלְגִי

למיתבעיה אבל גבי גירושין
 וא ואי אשמעינן גבי גירושין
 קה קאתי אבל גבי קידושין
 צריכא מיתבי ^{ס"ה}ז"ז גימך
 או שנאבד מגורשת ולאחר
 ל מנת שתתני לי מאתים וזו
 ליבם רבן שמעון בן גמליאל
 וזבים עד כאן לא פליגי אלא
 לירשי דכ"ע מיהא תנאה
 הא מגי רבי היא ^{ס"ה}דאמר רב
 מעכשיו דמי ופלגי רבנן
 הונא אמר רבי כל האומר
 אסי דיתבי וקאמר משמיה
 אלא במהיום ולאחר מיתה
 והתניא

[illegible]

(קדושין ט:). לא נחלקו. כלומר לא
ה (שם).